

Actio in Basilica

Bulletin Farnosti Narodenia Panny Márie
vo Vranove n/T – Sever

č. 21/2016

Ročník V.

20. november — 3. december 2016

SLOVO NA ÚVOD

Ked' som v týchto dňoch čítal pasáž z Evanjelia apoštola Lukáša, ako Ježiš plače nad Jeruzalemom, prišiel som na niečo, čo sa ma veľmi dotklo, rozrušilo, dojalo ma. Čo to bolo? Jemnosť, taktnosť, ohľaduplnosť a citlivosť Boha. A uvedomil som si, že mám toho ešte tak veľa urobiť vo svojom živote! Je to predsa krásne, že ten, ktorý je všemohúci, pre mňa sa stáva slabým... Dovoľuje si byť slabým. A možno – či to robí preto, aby som si ho všimol?

Ježiš plače nad Jeruzalemom, ktorý nespoznal čas svojho navštívenia. Avšak plač Ježiša je aktuálny aj dnes. To preto, že Božie slovo je aktuálne. Takže si treba položiť otázku, prečo Ježiš plače. Čo takého sa stalo? Možnože by som mal túto otázku položiť viac osobne: „Ježišu, prečo plačeš? Čo som urobil?“ Túto otázku si musíme dať sebe.

Spomínam si, ako som ešte v Poľsku chodil do hospicu a navštevoval som chorých. Pamätám sa na ich slzy a na to, ako hovorili: „Nikto nás nenavštevuje...“ – Aj toto sú slzy Ježiša dnes. Oni nehovorili o fyzickom utrpení, ale o utrpení du-

chovnom. Slzy Ježiša sú aj v očiach, ktoré plačú nad utrpením z vojen, z hladu, pre zradu. Ježiš plače nad našimi rozbitými rodinami, nad nedostatkom našej citlivosti.

Viem už teraz, prečo Ježiš plače nado mnou? Možno niekde niekto na mňa čaká, potrebuje moju pomoc, úsmev, dobré slovo, aby som mu venoval trocha času. No my príliš často žijeme iba pre seba, a dnes treba viac otvorenosti k ostatným ľuďom.

Ježiš nás varuje ešte pred jednou vecou. Akou? Že ak to nezmeníme, nepriateľ bude mať k nám ešte väčší prístup.

Zotrim teda dnes slzy z očí Ježiša, nedovoľme, aby viac plakal. Môžeme predsa pre neho urobiť tak veľa! A netreba na to ani veľké hrdinstvo, ani veľké bohatstvo. Postačí otvorené a citlivé srdce. Každý z nás to môže urobiť, je to v našich silách, možnostiach, schopnostiach...

S týmto úmyslom vstúpme do adventného obdobia!

O. Konrad Blicharski OSPPE

Slovo na zamyslenie

Najsvätejšia Trojica, dôverujem v tvoje nekonečné milosrdenstvo.

*Boh je mojím Otcom, a tak ja, jeho dieťa, mám plné právo
na jeho Božské srdce.*

Sv. Faustína

SVÄTÁ CECÍLIA PATRÓNKA HUDBY A HUDOBNÍKOV

Príbeh svätej Cecílie sa odohral v treťom storočí a jeho aktérka sa narodila okolo roku 200 v Ríme. Bola krásna, múdra a navyše bola dcérou bohatých rodičov.

Zamilovanému novomanželovi povedala nevesta cez svadobnú noc, že zložila sľub čistoty. A dodala, že jej panenskú nevinnosť stráži anjel. Kto by sa jej dotkol, bol by potrestaný Božím hnevom.

To sa stalo Valeriánovi, keď si vzal za ženu Cecíliu. Valerián o jej sľube nevedel, a predsa až do smrti miloval Cecíliu čistou láskou. Cirkev bola v tých časoch mladá a prenasledovaná.

Valerián túžil vidieť anjela, ktorý stráži jeho ženu. Preto ho Cecília poslala k pápežovi Urbanovi, ktorý sa skrýval v katakombách, lebo kresťanov v Ríme prenasledovali, a on Valeriána pokrstil.

Zanedlho sa kresťanom stal aj jeho brat Tiberius. Oba bratia boli čoskoro nato uväznení a odsúdení na smrť za pochovávanie tiel mučeníkov. Nakoniec bola i Cecília odsúdená na smrť.

Pápež Paschal I., takmer šesťsto rokov po Cecíliinom umučení, mal zvláštne videnie počas omše v Chráme svätého Petra. Zjavila sa mu Cecília a žiadala ho, aby hľadal jej telo. V rímskych katakombách naozaj pápež objavil jej hrob. A v ňom neporušené telo svätice.

Vedľa jej hrobu boli pochovaní Valerián a pápeži Urban a Lucius. Pápež Paschal I. v roku 821 vlastnými rukami preniesol všetky relikvie pod oltár Chrámu svätej Cecílie.

O sedemsto rokov neskôr, v roku 1599, pri oprave chrámu v Ríme bol objavený sarkofág sv. Cecílie a zistili, že telo svätice je naďalej neporušené. Nález potvrdil jej mučenícku smrť.

In: www.zivotopisysvätých

Lubica S.

- 21. novembra 1992** – zomrel významný cirkevný historik, znalec cyrilo-metodských dejín prof. ThDr. Anton Bagin.
- 23. novembra 1871** – pred 145 rokmi narodil sa Štefan Banič, vynálezca a konštruktér leteckého padáka (um. r. 1941).
- 23. novembra 1964** – pápež bl. Pavol VI. povýšil Chrám Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne na baziliku minor.
- 25. novembra 1881** – pred 135 rokmi narodil sa pápež sv. Ján XXIII.
- 25. novembra 1904** – umrel Šimon Klempa, trnavský kanonik, prvý redaktor Katolíckych novín.
- 30. novembra 1963** – pápež bl. Pavol VI. vydal apoštolský list motu proprio *Pastrale munus*.
- 1. decembra 1581** – pred 435 rokmi umrel sv. Edmund, mučeník.
- 1. decembra 1836** – pred 180 rokmi umrel Jozef Ignác Bajza, bratislavský kanonik, spisovateľ, autor prvého slovenského románu *René mládenca príhody...*
- 2. decembra 1963** – pápež Pavol VI. podpísal konštitúciu Druhého vatikánskeho koncilu *Sacrosantum concilium*.
- 3. decembra 1967** – prijal biskupskú vysviacku preosvietený vladyka Ján Eugen Kočiš, emeritný pomocný biskup pražského apoštolského exarchátu.
- 4. decembra 1563** – skončil sa 19. ekumenický koncil v Tridente, ktorý významným spôsobom odpovedal na protestantizmus a 16 dogmatickými dekrétmi doplnil učenie Cirkvi o Sv. písme, sviatostiach a posvätnéj liturgii.

„ZÁZRAČNÝ MEDAILÓN“ SVÄTEJ KATARÍNY LABOURE

Svätá Katarína Laboure žila v rokoch 1806 až 1876. Mnohí poznáte životopis tejto skromnej francúzskej rehoľnej sestry (1806 – 1876). Tejto žene sa dostalo milosti, aby naplnila odkaz Panny Márie na zhotovenie medaily podľa zjavenia z 27.novembra 1830. V

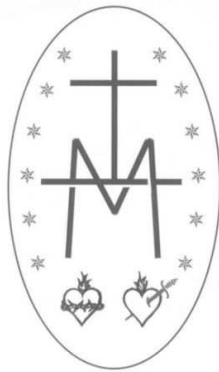
súčasnej dobe hlavne u mladých ľudí sa začínajú objavovať rôzne amulety vo forme náramkov či príveskov, ktoré sú vo veľkej obľube. Je prirodzené, že nosíme so sebou obrázky svojich rodičov, detí, vnúčat, svojich milovaných osôb. Prejav úcty nepatrí tomu kúsku papiera, ale patrí osobe, ktorá je na obrázku.

Katolícka Cirkev dobre vie, že potrebuje aj vonkajšie znaky, aby oživila svoje modlitby, vie, že veriaci človek potrebuje aj vidieť, dotknúť sa, či pobožkať kríž, aby veriaci oživilí svoju vieru a lásku k Trojedinému Bohu a Panne Márii, či si uctili niektorého svätca ako svoj vzor.

Jednou z obľúbených medailónikov je aj medailón, o ktorý sa zaslúžila sv. Katarína Laboure. Všeobecne je nazývaný „zázračným medailónom“ Nosenie tohto medailónu účinne pomáha vytvoriť si detský, milujúci vzťah k našej spoločnej nebeskej Matke.

Stáva sa nám neraz ráno (zhon, drobci vymýšľajú...), že sme nestihli ani prežehnať, nehovoriac o modlitbe. No tí, ktorí nosia na krku medailón, určite mi dajú za pravdu, že si spontánne spomenú a aspoň v myšlienkach sa prenesú k Ježišovi, Panne Márii – i keď je to krátko. No predsa ich deň začína s Bohom, s Pannou Máriou.

Spomínaný medailón možno nazvať aj „ilustračným kurzom mariológie“. Podrobnejšie sme ho popisovali v staršom čísle.

Pápež Pius IX. 8.decembra 1854 vyhlásil ex cathedra dogmu o Neпоškvrnenom počatí Panny Márie. O štyri roky neskôr v roku 1858 sa Panna Mária v Lurdoch predstavila týmto menom – „Ja som Neпоškvrnené Počatie.“

Tento medailón nie je amuletom. Je podnetom na vieroučné, teologické či apoštolské hlásanie. Nápis :“Ó, Mária bez hriechu počatá, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame“ je už na prvých medailách z roku 1832, razených podľa zjavenia. Katarína o týchto veciach mlčala, vedel to len jej spovedník a o zjavení hovorila až tesne pred svojou smrťou. Myslím si, že to je dôvod, prečo ju pápež Pius XII. pri svätorečení v roku 1947 nazval sväticou mlčania.

Skúsme sa trochu bližšie a podrobnejšie pozrieť na medailón a iste súhlasíte s tým, že môže byť pomôckou pri štúdiu mariológie, ako sa uvádza v pôvodnom texte (Immaculata).

Zdroj: Immaculata 2011, Mariánsky dvojmesač. – krátené Ján.F

Slovo na zamyslenie

Pán vo vás pôsobí a vy nemusíte robiť nič, treba len nechať dvere vášho srdca dokorán, aby mohol pôsobiť, ako sa mu páči.

Svätý páter Pio

FARSKÁ PÚŤ AKO POĎAKOVANIE ZA SVÄTÝ ROK MILOSRDENSTVA

Keď pápež František predsedal večerám v predvečer Nedele Božieho milosrdenstva, prečítal Bulu vyhlásenia Mimoriadneho jubilejného roka milosrdenstva Misericordie vultus (Tvár milosrdenstva) pred Svätou bránou Baziliky s. Petra.

Povedal: „*Ježiš Kristus je tvárou Otcovho milosrdenstva. Ježiš z Nazareta so svojím slovom, so svojimi skutkami a s celou svojou osobou zjavuje Božie milosrdenstvo. Vždy potrebujeme kontemplovať tajomstvo milosrdenstva. Je prameňom radosti, vyrovnanosti a pokoja. Je podmienkou našej spásy. Milosrdenstvo je slovo, ktoré zjavuje tajomstvo Najsvätejšej Trojice. Milosrdenstvo je definitívny a najvyšší čin, ktorým nám Boh prichádza v ústrety. Milosrdenstvo je najzákladnejší zákon, ktorý prebýva v srdci každého človeka, keď s úprimným pohľadom hľadá na brata, ktorého stretáva na ceste života. Milosrdenstvo je cesta, ktorá spája Boha a človeka, pretože otvára srdce nádeji, že sme navždy milovaní napriek ohraničeniu nášho hriechu.*“

Svätý rok sa začal 8. decembra 2015, na slávnosť Nepoškvrneného Počatia Panny Márie. Na nasledujúcu, Tretiu adventnú nedeľu, sa otvorila Svätá brána v katedrále Ríma, v Bazilike sv. Jána v Lateráne. Následne sa otvorili Sväté brány ostatných pápežských bazilík. Pápež ustanovil, aby sa v tú istú nedeľu v každej miestnej cirkvi, v katedrále, ktorá je materským chrámom pre všetkých veriacich alebo v konkatedrále či v chráme osobitného významu, otvorila na celý Svätý rok podobná Brána milosrdenstva.

V našej Bazilike narodenia Panny Márie sa liturgia otvárania Brány milosrdenstva konala 13. decembra 2015. V nedeľu 13. novembra 2016 sa slávila eucharistia ako poďakovanie, ktorou sa Mimoriadny Svätý rok milosrdenstva uzavrel.

Svätý rok je mimoriadnym časom milosti a duchovnej obnovy. Aj púť je časom duchovnej obnovy, zároveň časom poďakovania.

Púte v našej farnosti sú každoročne späté s peším putovaním do Čenstochovej aj na tradičné pútnické miesta Slovenska — do Levoče, Šaštína, Turzovky. Pútnici smerujú v čase odpustovej slávnosti aj do vranovskej Baziliky Narode-

nia Panny Márie.

Putovanie — z latinského *peregre* — znamená *ísť ďaleko*. Pútnik ide ďaleko a istý čas tam aj ostane.

Putovanie je pohyb na posvätné miesta za náboženským cieľom. Na rozdiel od náboženskej turistiky má putovanie vyšší cieľ, i keď používa vlaky, lietadlá, ubytovacie zariadenia. Je to predovšetkým jav náboženský – nadčasový inakprofesionálny, ktorý je viazaný na kult. Už od prvých kresťanských storočí malo tieto základné ciele: vidieť, modliť sa, adorovať, splniť sľub a dosiahnuť vypočutie prosieb.

Tieto ciele mala aj púť do Ríma, Vatikánu i pôsobiska Pátra Pia – do San Giovanni Rotondo.

Po tranzite Slovenskom, Maďarskom a Slovinskom a nočnej jazde Talianskom sme prišli do „večného mesta“ k **Bazilike sv. Pavla za hradbami**.

Bola postavená v 4. storočí nad pravdepodobným hrobom apoštola Pavla, mimo mestských hradieb (odtiaľ meno). Pôvodná stavba, svojho času väčšia ako Bazilika sv. Petra, sa dochovala až do roku 1823, kedy bola zničená požiarom. Vzápätí bola bazilika postavená znovu, so snahou držať sa pôvodnej podoby. Vo vnútri sa na stenách lode nachádzajú medailóny všetkých (oficiálne uznaných) pápežov od sv. Petra až po súčasnosť.

Po predpísanej modlitbe na Mimoriadny rok milosrdenstva prvýkrát sme prešli jednou zo štyroch Svätých brán rímskych bazilík. Prvá svätá

omša, prvá sviatosť zmierenia, prvé prosby, prvé prúdy milosti, prvé modlitby pri telesných pozostatkoch svätých...

Úvodná odborná prednáška Mgr. Petra Bačíka, lektora s historickými vedomosťami, ochotného sprevádzať, trpezlivo načúvať, pomôcť i poradiť. Optimistického, so zmyslom pre humor i schopnosťou prichystať nejedno prekvapenie (príjemné).

Úvodné putovanie v sprievode s piatimi zastaveniami — procesia — **od Anjelského hradu až ku Svätej bráne Baziliky svätého Petra**. Druhý prechod Svätou bránou, modlitby, rozjímania.

Bazilika sv. Petra je renesančno-baroková sakrálna stavba, stojaca na území štátu Vatikán. Obklopuje ju Berniniho kolonáda, ktorá tvorí akúsi vstupnú bránu k chrámu a slúži ako miesto, kde sa stretávajú veriaci z celého sveta. Historické pramene uvádzajú, že tu stál kostol už v 4. storočí. Bazilika, ako ju poznáme dnes, bola dostavaná v roku 1626 a jej výstavba trvala 120 rokov.

Na vzniku baziliky sa podieľalo viacero významných architektov a sochárov, napr. **Michelangelo**, Donato Bramante či **Bernini**. Vnútri sa nachádza množstvo nádherných umeleckých diel — od Michelangelovej Piety až po Berniniho drevenú výzdobu (baldachýn, trón sv. Petra). Táto vznešená stavba je rozlohou najväčším katolíckym kostolom a tradične slúži ako miesto zvolenia nového pápeža.

V interiéri stavby a rovnako pod ňou na mieste zvanom „**Vatican grotto**“ sa nachádza vyše 100 hrobov, vrátane 91 pápežských. Traduje sa, že Petrove pozostatky sa nachádzajú pod pápežským oltárom. V Bazilike sv. Petra je pochovaný aj nám tak srdcu blízky prvý slovenský pápež sv. Ján Pavol II.

Prehliadka monumentálneho Chrámu sv. Petra, výstup na kupolu a výhľad na slávny Rím bol nezabudnuteľným zážitkom. Vďaka sprevádzaniu, odbornému výkladu a napokon aj tlmočeniu pri prehliadke ďalších pamätihodností v meste sme sa preniesli do dávnej histórie mesta s jeho úžasnými stavbami, pamätihodnosťami z čias antiky, cisárov, k novodobým dejinám až po súčasnosť. Vďaka dvom Sloven-

kám, ktoré žijú vyše dvadsať rokov v Ríme, sme mali pútavý, odborný a podrobný prehľad o objektoch, ktorými nás sprevádzali, napr. Anjelský hrad, Panteón, Španielske námestie, Fontána di Trevi a ďalšie.

V poradí cez tretiu a štvrtú Svätú bránu sme prešli pri prehliadke **Lateránskej baziliky a Baziliky Panny Márie Váčšej**, kde sme slávili sv. omšu.

Bazilika **sv. Jána na Lateráne**, ktorá sa tiež nazýva «matka a hlava všetkých kostolov mesta a sveta», bola prvým chrámom v histórii, ktorý bol verejne posvätený. Po tom, ako sa rímsky cisár Konštantín obrátil a prijal kresťanstvo, Petrovmu nástupcovi daroval Lateránsky palác. Pravdepodobne v roku 324 bola bazilika posvätená pápežom Silvestrom I. a zasvätená Najsvätejšiemu Spasiteľovi. Neskôr bola zasvätená aj sv. Jánovi Krstiteľovi a tiež sv. Jánovi Evanjelistovi. Lateránska bazilika je hierarchicky najvyššie postaveným katolíckym chrámom.

Bazilika **Santa Maria Maggiore** je jednou zo štyroch patriarchálnych bazilik — pri hlavnom oltári smie omšu vykonávať iba pápež. Táto baroková sakrálna stavba je jedným zo siedmich tzv. pútnických kostolov, ku ktorým už od raného stredoveku putovali veriaci prichádzajúci do Ríma.

Tento najväčší a najvýznamnejší mariánsky kostol v meste je známy pod štyrmi menami: okrem najpoužívanejšieho názvu **Santa Maria Maggiore** (Panna Mária Váčšia) sa tiež označuje ako **Santa Maria della Neve** (Panna Mária Snežná), **Basilica Liberiana** (podľa stavebníka pápeža Libéria) a **Santa Maria ad presepe** (Panna Mária s jasičkami — podľa fragmentu Ježišových jasičiek z Betlehemu, uložených pod hlavným oltárom).

Bazilika má spojitosť i s dejinami našich národov. Na tomto mieste totiž v roku 867 Pápež Hadrián II. slávnostne udelil povolenie používať staroslovienciny ako štvrtý bohoslužobný jazyk (po latinčine, gréčtine a hebrejčine).

Navštívili sme aj Vatikánske múzeá s predmetmi nesmiernej umeleckej i historickej hodnoty z čias starovekého Grécka a Rímskej ríše. Pre každého človeka je osobitným zážitkom návšteva Sixtínskej kaplnky s výzdobou geniál-

neho Michelangela., v ktorej zbor kardinálov celého sveta volí hlavu katolíckej cirkvi.

Sixtínska kaplnka je súčasťou Apoštolského paláca vo Vatikáne, ktorý je pápežovým sídlom. Sixtínska sa volá podľa pápeža Sixta IV. (vo funkcii bol v rokoch 1471 – 1484). Interiér o rozlohe 1000 m² je zdobený freskami. Na severnej stene sú znázornené výjavy zo života Ježiša Krista. Na južnej stene sa nachádzajú výjavy zo života Mojžiša. Západnú stenu (čelnú) tvorí oltár, na ktorom je zobrazený Michelangelov „Posledný súd“.

Jeden z klenotov jej súčasnej výzdoby si objednal iný pápež, Július II., ktorý mimoriadne rád podporoval umenie. Jemu Rím vďačí za mnohé zmeny svojho vzhľadu, napríklad aj za Baziliku sv. Petra, pretože práve on poveril jej prestavbou architekta Bramanteho a on tiež zadal v roku 1508 Michelangelovi zákazku: vymalovať strop Sixtínskej kaplnky freskami.

Pre súčasníka je priam nepredstaviteľné, že celý jej strop namaľoval Michelangelo za necelých 5 rokov a jeho fresky pretrvali bez vážnejšieho poškodenia pol tisícročia!

Výnimočným zážitkom bola aj prehliadka **Vatikánskych záhrad**. Za túto možnosť vďačíme sv. Jánovi Pavlovi II., keď sa ako pápež rozhodol sprístupniť túto časť štátu Vatikán verejnosti. Tu má teraz svoje sídlo emeritný pápež Benedikt VI.

Pápež František mení svet, mení Cirkev. Zasaduje sa o otvorenosť, má súcit s chudobnými, chorými, trpiacimi vo väzení, otvára dvere cudzincom, dáva dôstojnosť rodine, zväzku muža a ženy. Častokrát je kritizovaný z vlastných radov, nepochopený, osamotený.

V deň výročia posvätenia Lateránskej baziliky sa s ním stretáme na tradičnej generálnej audiencii. Pápež apeloval týmito slovami : „Modlite sa za nástupcu apoštola Petra, drahí mladí, aby vždy utvrdil bratov vo viere; pociťte blízkosť pápeža v modlitbe, drahí chorí, aby ste boli schopní čeliť skúške choroby; s jednoduchosťou vyučujte vo viere vaše deti, drahí novomanželia, posilňujú ju s láskou voči Cirkvi a jej pastierom.“

Pápež František sa venoval ďalším dvom skutkom telesného milosrdenstva: navštevovaniu chorých a uväznených. Skutky milosrdenstva sú

podľa slov pápeža gestami veľkej ľudskosti, prejavmi spoluúčasti. Veriacich vyzval neponechať samých na seba tých, čo zakúšajú veľkú osamelosť: chorých i väzňov. Kresťan sa podľa jeho slov v týchto situáciách usiluje čo len malými gestami nehy a blízkosti prinavrátiť ľuďom stratenú radosť a dôstojnosť. Pápež hovorí: „*Ku Svätej bráne každý prináša vlastný život s jeho radosťami a trápeniami, plánmi a zlyhaniami, pochybnosťami a obavami, aby ho predložil Pánovmu milosrdenstvu. Buďme si istí, že pri Svätej bráne sa Pán približuje, aby sa stretol s každým z nás, aby priniesol a ponúkol svoje mocné utešujúce slovo: «Neplač!». Toto je tá Brána stretnutia medzi bolesťou ľudstva a Božím spolicítením. Prekročením tohto prahu naplníme našu púť do vnútra milosrdenstva Boha, ktorý tak ako mŕtvemu mládenkovi opakuje všetkým: «Hovorím ti, vstaň!» (Lk 7, 14). Každému z nás hovorí: ‚Vstaň!‘ Boh chce, aby sme boli na nohách. [...]Tým kľúčovým slovom je: ‚Vstávaj! Postav sa na nohy, ako Ťa stvoril Boh! Na nohy. ‚Ale, Otče, my toľko ráz padáme‘ - ‚Pod, vstávaj!‘ To je Ježišovo slovo zakaždým. Pri prekročení Svätej brány sa snažme počuť v našom srdci toto slovo: ‚Vstaň!‘ Ježišovo mocné slovo nás môže nanovo postaviť a spôsobiť aj v nás prechod od smrti k životu. Jeho slovo nás nanovo oživuje, dodáva nádej, posilňuje unavené srdcia, otvára novému pohľadu na svet a na život, ktorý prekračuje utrpenie a smrť. Vo Svätej bráne je pre každého vpísaný nevyčerpatelný poklad Božieho milosrdenstva!“*

Obrazne i doslova vstávame. Lúčime sa s pápežom, s bránami mesta, no nie hneď. Čaká nás jedno neplánované stretnutie. S kým? To je prekvapenie Petra Bačíka. O tom nabudúce.

Manželia Bradovkovi

ČO HĽADÁME?

Na začiatku dobrodružstva, na ktoré sa podujal Ondrej rybár z Betsaidy, syn Jonášov a učeník Jána Krstiteľa, bola otázka, ktorú vyslovil Ježiš z Nazareta na jeho adresu a iných učeníkov: „Čo hľadáte?“ – Sú to prvé slová, ktoré Ježiš vyslovil v Evanjeliu sv. Jána. Prvé slová večného Slova, ktoré sa stalo telom.

V súvislosti s touto skutočnosťou je veľmi zaujímavý nasledujúci komentár: „Po celé veky svet čakal na slovo od Boha, a prvé slovo, ktorého sa mu dostalo od vteleného Slova, bola otázka! V užšom slova zmysle Ježiš kladie túto otázku Ondrejovi aj iným učeníkom Jána, ktorí ho nasledovali. Pýta sa, aby preveril ich zámer a aby zistil, aké sú ich úmysly, keď ho nasledujú. V širšom slova zmysle Ježiš kladie túto otázku každému z nás: „Čo hľadáš?“

Ak hľadáme falošných bohov, ktorých sme si sami vytvorili, nájdeme ich a budeme z nich sklamaní. Ale ak hľadáme jedného pravého Boha, nájdeme ho a uspokojí nás. Prvá vec, ktorú si Boh od nás želá, odkedy táto prvá otázka vyšla z jeho úst v evanjeliu, ktoré ho nazýva Slovom, je ujasniť si

naše životné ciele. Toto je začiatok našej oddanosti voči Bohu.“

Od roku 2011 relikvie svätého Ondreja, apoštola, spočinuli presne na jeho sviatok aj v srdci Košickej arcidiecézy v metropolitnom chráme – Dóme sv. Alžbety v Košiciach. Svätý Ondrej je patrónom Košickej arcidiecézy. Spomeňme si na tento fakt pri každej návšteve Košíc – zvlášť košického Dómu. Spomeňme si na jeho obetavý a Bohu milý apoštolský život a pri návšteve jeho relikvie si tiež spomeňme, že aj na našu adresu zaznieva otázka: „Čo hľadáte?“ – A to nielen v tom zmysle, čo hľadáme na mieste, kde spočívajú tieto relikvie apoštola svätého Ondreja, ale „čo“, či lepšie povedané „koho“ hľadáme spôsobom svojho života? Je to Boh, Ježiš Kristus, náš Spasiteľ a Pán? Alebo je to „niekto“ či

„niečo“ iné?

Apoštol svätý Ondrej bol „uvádzač ku Kristovi“. Nech aj nás neustále bližšie privádza k tomu, ktorý je Cesta, Pravda a náš Život.

Zdroj: Brožúra Svätý Ondrej Apoštol, patrón Košickej

..... { Liturgický kalendár }

20. 11. – 34. NEDEĽA V OBDOBÍ CEZ ROK – SLÁVNOSŤ KRISTA KRÁĽA

21. 11. – Po: Obetovanie Panny Márie; spomienka

22. 11. – Ut: Sv. Cecília, panňa a mučeníka; spomienka

23. 11. – St: Sv. Klement I., pápež a mučeník; ľubovoľná spomienka

Tiež sv. Kolumbán, opát; ľubovoľná spomienka

24. 11. – Št: Sv. Ondrej Dung-Lak a spoločníci, mučeníci; ľubovoľná spomienka

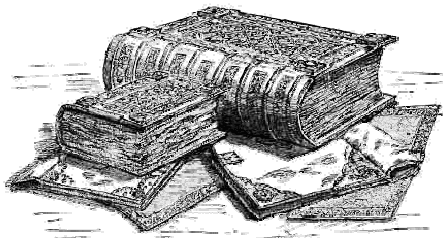
25. 11. – Pi: Sv. Katarína Alexandrijská, panňa a mučeníka; ľubovoľná spomienka

27. 11. – 1. ADVENTNÁ NEDEĽA (ROK A, CYKLUS I)

27. 11. – Po: Sv. Katarína Labouré,

30. 11. – St: Sv. Ondrej, apoštol; sviatok (Hlavný patrón Košickej diecézy)

3. 12. – So: Sv. František Xaverský, kňaz; spomienka

KRSTY:

Peter Fajčák, Ivan Slivka, Karin Mária Verčimáková,
Eliška Haňová

POHREBY:

Alexius Saxun (74), Irena Ropoviková (88),
Mária Henrichová (71)

OHLÁŠKY

Peter Šogan, narodený a bývajúci vo Vranove nad Topľou

Simona Gombitová, narodená vo Vranove nad Topľou a bývajúca v Ďapalovciach

Ohlasujú sa tretikrát.

***Ak by niekto vedel o cirkevno-právnej prekážke,
pre ktorú by snúbenci nemohli uzavrieť sviatostné manželstvo,
nech to, prosím, oznámi na farskom úrade.***

OZNAMY

- Cirkevné gymnázium sv. Františka z Assisi pozýva deviatikov a ich rodičov na deň otvorených dverí, ktorý sa uskutoční 5. decembra od 8.00 hod. v priestoroch školy na Rodinnej oblasti.
- Členom Spolku sv. Vojtecha oznamujeme, že kalendáre a podielové knihy si môžu vyzdvihnúť do 22. decembra v pondelok, utorok, stredu a piatok po večernej svätej omši, vo štvrtok po poludňajšej svätej omši a v sobotu ráno. Členský poplatok na rok 2017 je 5 €
- V nedeľu 27. novembra bude celoslovenská zbierka na charitu. Svoje milodary budete môcť zložiť do pokladníc pri vchodoch.
- V nedeľu 27. decembra je prvá adventná nedeľa. Pri všetkých svätých omšiach budeme pozhŕňať adventné vence.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA MESIAC DECEMBER

Všeobecný: Aby nikde na svete neboli deti povolávané do vojenskej služby.

Evanjelizačný: Aby európske národy znovu objavili krásu, dobro a pravdu evanjelia, ktoré dáva životu radosť.

Úmysel KBS: Aby sa upevnilo presvedčenie, že manželstvo muža a ženy je nerozlučiteľný zväzok, a aby naši rodičia poskytovali svojim deťom správnu výchovu a potrebné rodinné zázemie.

Informačný bulletin

Vydáva Rímskokatolícka farnosť Narodenia Panny Márie vo Vranove n/T — Sever
Mariánske námestie 1496/127, Vranov nad Topľou.

Určené pre vnútornú potrebu farnosti.

Príspevky, návrhy, podnety nám zasielajte na: aib@bazilikavranov.sk
Redakcia si vyhradzuje právo v prípade potreby príspevky upravovať.